

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15829/2025
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Ирене Вуковић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Ристић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирјана Живић Кнежевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 2887/2023 од 31.01.2025. године, у седници одржаној 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 2887/2023 од 31.01.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 2887/2023 од 31.01.2025. године, одбијен је предлог тужиоца за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5071/17 од 20.09.2017. године.

Против правноснажног решења донетог у другостепеном поступку, тужилац је изјавио благовремено ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 - други закон), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а према ставу 5. истог члана ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

У конкретном случају, тужилац побеђа решење другостепеног суда којим је одбијен је предлог тужиоца за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5071/17 од 20.09.2017. године. Стога, ревизија тужиоца у смислу наведене одредбе члана 420. став 5. Закона о парничном поступку, није дозвољена, јер се не ради о решењу којим је поступак правноснажно завршен, нити о решењу којим је одбачен предлог за понављање поступка. У овом случају за оцену дозвољености ревизије није битна ни вредност предмета спора (члан 403. став 3. ЗПП), јер је ревизија у овом поступку изјављена као ванредни правни лек поводом одлучивања о другом ванредном правном леку (предлог за понављање поступка), а дозвољеност те ревизије прописана је посебном законском одредбом и то одредбом члана 420. став 5. Закона о парничном поступку. То даље значи да, уколико предлог за понављање поступка није одбачен, већ је донета одлука којом је предлог одбијен или усвојен, против те врсте одлуке ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке, донео применом одредбе члана 413, у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење овог поступка.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић